

ÚJ FOLYAM. VI. KÖTET.

20. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. NOVEMBER 11.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. Egyes szám ára 16 krajczár.

SÍRYA-VIGADÓK.

— Regény, írta Szabó Endre. —

20. közlemény.)

XIII.

A tömzsi úr biztatta, hogy biz' az jó lesz: kibámoz-
zák a taliánt minden vagyonából.

Hanem a kártyázásból nem lett semmi. Hiába szó-
litotta fel a társaságot Verpeléti még egyszer-kétszer:
már nem is feleltek neki.

S mégsem tudta észrevenni, hogy itt mindenki,
kezdve Paszternak gróftól a tömzsi urig, olybá tekinti
őt, mint a ki itt csak zavarja a vignak indult társa-
ságot; nem következtetett abból semmit sem, hogy
Csenevey Pepi gróf úgy szökött el, hogy neki nem is
köszönt, hogy a többiek elhuzódtak mellőle s a tömzsi
úr csak csúfot üz belőle. S minthogy ő mindezt nem
tudta az ő ködös fejével észrevenni, úgy segítettek
amazok magukon, hogy felkerekedtek és elmentek;
még az is, a ki tréfálgatott vele. Csak akkor érzett
olyan valamit, mintha valahova négy fal közé bezár-
ták és ott felejtették volna. Szétmeredt a négy fal felé,
összehúzta szemöldökét, idegesen lesöpörte maga elől
a megkevert kártyát, felállott s az ajtóhoz ment:
«Csakugyan be vagyok-e zárva, itt felejtve?»

Kinyitotta az ajtót, az előszobában az inasok va-
lami mulatságos dolgot beszélhettek el egymásnak,
mert nagyon nevetgészeszték s csak akkor hagyták

abban, mikor az ajtó kinyílt s azon Verpeléti ki-
lépett....

...Hanem egyik sem ugrott, mint máskor, hogy a
felöltőjét felsegítsék...Maga vette azt fel Verpeléti
Dénes és úgy ment el.

XIV.

A Verpelétiék lakása fényesen ki volt világítva. Mu-
szika-szó hallatszott le a fényes ablakokból.

A mint Verpeléti Dénes — maga sem tudja: hány
nap távollét után? — haza vetődött: meglepetve né-
zett fel az utcáról a fényes ablakokra. Mástör is meg-
esett az, hogy a felesége meglepte őt ilyen estélyek-
kel, bálokkal, hát nem kellett volna most sem csodál-
koznia. Hanem az már csak mégis furcsán eshetett
neki, hogy mikor ő már hetek óta kerüli otthonát,
nem volt azóta otthon, mióta Karbunkuluskövnyél
megtudta az asszony pénzügyi csalásait, — hát az
asszony fel sem veszi a férj távollétét, még talán azt
sem kérdezte meg azalatt az idő alatt senkitől, hogy
hol van, mit csinál?

Verpeléti Dénes tétovázva állott meg a ház előtt,
félre húzódva, hogy inas vagy kapus meg ne lássa,

megdőlt a falhoz, felhúzta a felső kabát gallérját, szemére vonta a kalapját és várt...várt...

Legeiébb azon gondolkozott, hogy ő most azért jött voltaképen haza, hogy a feleségével végre szembe álljon, azzal pert osszon. De hát hogy tegye azt most meg? Felrohanjon, közibe rontson a fényes társaságnak, megragadja a gyűlölt asszony kezét, a ki épen Paszternákkal keringőzik s azt ordítsa neki, hogy «ki a házamból, nyomorult?» Ejh, inkább bizony lemondana örökre arról, hogy a feleségét jól lehordja, csak most hamarjában az ágyába kerülhetne, hogy valahára egy jót aludjon már...

S a mint ezeket gondolta, le is ragadtak a szemei és szinte jól esett felülről a keringő zenéjét hallgatni: altató dalnak.

Persze csak úgy félig ébren aludt. Szemei le voltak hunyva, gondolatai alig-alig lebbentették meg szárnyaikat, hanem azért mindent hallott maga körül: a járó-kelők kopogását az aszfalton, a fent mulatók zaját, mintha messze, messze valahonnan szűrődne az hozzá, idáig...S mintha álmodnék, olyan gondolatok mászkálnak nagy lassan a fejében...az utcái favágó... az a jelenet, mikor apjával, anyjával és Évikével a Margitszigetre mentek volt s másnap azt írták az újságok, hogy a persa sah volt az a suitejével...azután valami verseny-paripa...majd meg egy cigány-primás fekete alakja rajzott előtte...igazán, majd elaludt, s talán el is alszik, ha valaki meg nem rázza a karját és fel nem költi:

— Hej! mit akar itt? mindjárt rendőrt hivatok, takarodjék innen! Nem lehet az embernek mindenütt a szeme.

A házmester volt. Az ő házmestere.

Verpeléti majd elkacagta magát. Hanem aztán örült, hogy nem ismerte meg, még lejjebb húzta a kalapját és eloldalgott onnan.

Csak mikor egy útcasarkon befordult, akkor állt meg s valami kelletlen, száraz hangon kacagott fel. Nehány lépést tett. Megint egyet kacagott.

Ha valaki látja: azt hiszi, hogy megőrült. Pedig a Verpeléti természetét egyáltalában képtelen volt erre a a betegségre.

Csak farsának találta, hogy őt a saját lakása elől, a saját felesége mulatsága elől, a saját házmestere kergeti el.

Hahahaha!

Ezt holnap elbeszéli a Külön-Kolbász-Kaszinóban... «Nem, nem a Külön-Kolbász Kaszinóban, oda nem megyek többet, — okoskodott magában, — hanem a trente-et-quarantnál. Ilyet még nem hallottak azok.

Oh, a Külön-Kolbász-Kaszinóba nem teszem be a lábamat. Nem megyek sehová...nem...»

S ennél a gondolatnál megint megállt. Szinte megremült. Eszébe jutott, hogy hiszen ha akarhatna se mehetne sehová. Ki van zárva mindenünnen, mint egy megunt koldus, kiverve, mint egy alkalmatlan kutya. Elfordultak tőle uri barátai, kizárta szívéből az, a kit most hej! beh tudna szeretni szíve minden melegével...hiszen mikor legutóbb találkozott vele a kis vendéglőben, ezt mindjárt észrevette...még a hitelezői is rossz szemmel nézik már, azokhoz sem mehet...még a saját otthonában is elfelejtették...a kapu előtt elkergették...talán akkor is elkergetik vala, ha ráismernek...nincs hova mennie, csak...csak...oda, abba a kis faluba...ha merne, ha volna hozzá arca...talán ott még örömmel látnák, hiszen még nem ismerik az ő helyzetét, legalább teljesen nem...hanem az a nagy, legyőzhetetlen baj, hogy neki magának kellene feltárni az ő egész elvesztett életét...nem, legalább még egy kis ideig nem szakítja ki magát a szülei szeretetből...a míg ő rajta, magán függ...úgy is bekövetkezik a katasztrófa magától...

S megint másfelé gondolt, hogy ne gyötrődjék e kellemetlen gondolatokkal. Olyan könnyen át tudott siklani még ilyen szörnyűségeken is. A másik pillanatban már azon kálkult, hogy ha ő az olasz bankján vigyázva egy félesztendeig játszik s szerencséje nem hagyja cserben, olyan töméntelen összeget nyerhet össze, hogy azzal tán az adósságait is kifizethetné...no, de akkor aztán majd is vigyáz magára...bezzeg, majd szívesen látják megint a nagy-uri ezimborák...hanem akkor majd ő lesz büszke...gyönyörű négyes fogatot tart, garçon-lakása (mert a feleségét elkergeti) mintaszerű gavallériával lesz berendezve... elmegy tigris-vadászatra...a farsangot Párisban tölti...bejáratos lesz a köztársasági elnökhöz...hej, az a Páris, az a Páris! ott vannak ám még egyszer csak szép lányok, chices hölgyek!...ejh! egy félesztendő mulva talán...

Becsöngetett egy vendéglőbe, mint egy idő óta mindig, mikor már nagyon alhatnékja volt, bemenvén, lefeküdt és nyomaan elaludt — már egész nyugodtan...

...A felesége, meg annak a mulatsága már alig jutott eszébe...s mikor egy pillanatra meg is villant ez az agyában, szinte örült, hogy be nem ment otthon: nem az ő idegeinek való a veszekedés, fenyegetőzés, harag és háboru. Ott üsse a kő azt a rossz asszonyt.

Hanem ha a felesége nem gondolt is Verpelétiével, az anyós nem feledte őt el. Még javában aludta a

nagy remények boldog álmát a vendéglőben Verpeléti, mikor Van der Manderné, a kinek hosszas utánjárás után sikerült megtudni az ő veje tanyázó helyét, egy pinczér kíséretében megjelent a szobájában. Nagy költögetés után ébredt fel a fiatal úr és úgy megjáé, hogy «aláz-szolgájá»-t köszönt.

Van der Manderné intett a pinczérnek, az elment, s ő maga kikeresve egy tisztább széket a cifra, suhogó selyem, bársony és csipke ruhája számára, leült.

— Dénes! — szólította meg a még mindig álmélkodó vejét, — hát mi dolog ez?

— Micsoda?

— Micsoda? Még azt kérdezi, hogy micsoda? — csapta össze a kezét egy olyan mozdulattal, a mely még valószínűleg a «szép Helenából» maradt rá s a jelenlegi helyzethez épen nem illett valami nagyon, — még azt kérdezi, hogy micsoda? Jesszus im Himmel! Hát az, hogy már három hete nem láttuk, megszökött a feleségétől, szégyenben hagyta azt a szegény, ártatlan fiatal asszonyt! Úgy sír, de úgy sír...oh! ha ezt tudtuk volna!

Verpeléti ajkán csúfos, gúnyos mosoly mutatkozott.

— Hm! hallottam: mennyire sír...tegnap este hallottam...mindenesetre új dolog... azt hiszem: divatot lehet vele csinálni: sírni, muzsika-kisérettel... hahaha!

Van der Manderné összeharapta ajkait. Arra nem számított, hogy Dénes a tegnapi mulatságról értesülve legyen. Ki kellett valahogy magát vágnia.

— Hát talán nem helyesen cselekszik Gráczy? Hiszen csak kénytelen a világ előtt elpalástolni, hogy milyen szegényletes családi patvara van...

Dénes erre úgy tett a vállával, hogy «hát jól van» s nem felelt szóval, csak a padlást nézte.

— No, ne vonogassa a vállát, ne durcáskodjék, hanem keljen fel és jöjjön haza, — idegeskedett az anyós.

— Haza? nincs nekem ott hazám, a hol «kegyetek» vannak.

— Megörült, hallja?

— Meg. Vegyék úgy, hogy megörültem, csak nekem hagyjanak békét. Én sem háborgatom kegyeteket, kegyetek se háborgassanak engem.

De már ehhez valamelyik rémes drámából ellesett mozdulattal ugrott fel az anyós a székről.

— Úgy? De nem addig a', barátoeszkám: ha elvette a feleségét, gondoskodjék róla! Ha szépen nem tetszik, majd tudjuk a módját: hogyan kényszerítsük rá.

S az asszony mérgesen hőkölt vissza s parancsolólag mutatott oda jobb kezével az ágyban fekvő Verpelétire.

Ez meg egykedvűen nézte a dühöngő anyóst, még mosolygott is hozzá.

— Nos? — toppantott megint eléje Van der Manderné.

— Mit nos?

— Jön-e haza, forgós-adta? vagy kihuzassam ebből az ágyból? Lump!

— Tudja mit, kedves anyós asszonyom: nekem már úgy sincs miből tartani a feleségemet —

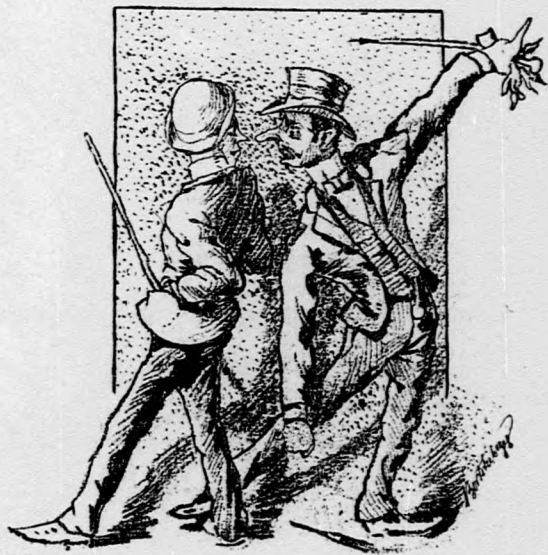
— Nem igaz, nem igaz: a multkor is sok pénzt nyert az olasznál — —

— Ne szakítson félbe, kérem; ismétlem: nekem már nincs miből tartanom a feleségemet, hanem azért a mi tőlem telik, megteszem: azt az ötvenezer forintos, hamisított kötelezvényt, a melyet az én feleségem állított ki az én nevemben, kiváltom és rendelkezésükre bocsátom. Persze ketté szakítva, hogy újra hasznát ne vehessék. Többet nem tehetek. De azt hiszem, hogy olyan előkelő uri családnak, minő a Van der Mander-család: ez igen sokat érő ajándék lesz.

Ezzel Verpeléti fülére rántotta a paplant és befordult a fal felé. Még arra sem volt kíváncsi, hogy milyen arcot vág ehhez a nem várt felfedezéshez az anyósa.

(Folyt köv.)

A MIRŐL A TERMÉSZETRAJZ SEMMIT SE TUD.

— Vigyázzon, hé! ne lépjen a lábamra, számár!

— Uram, a «számár» vért kíván.

POÉTÁK KÖZT.

— Kedves Zengőfy! olyan szép lányt láttam, de olyat... Legalább is egy kötetnyi költeményre hangol.

KÖVETKEZTETÉS.

Gyuricza: Ilonka, jere játszszunk papát és mamát.

Ilonka: (Sirva az anyjához fut.) Mama! Gyuricza meg akar engem verni.

NEM TUDHATJA.

A.: Ugyan kérem, mit gondol: tisztességes ember az a Nagy Mihály?

B.: Nem tudom megmondani, mert erről az oldalról még nem ismerem.

MAGÁTÓL ÉRTHETŐ.

Rendőrtiszt: Maga hát azt mondja barátom, hogy ezt a tárczát lelte, de nem volt pénz benne.

— Nem volt benne egy krajczár sem.

— Aztán hol lelte?

— Az adó-hivatalban.

— Hja persze! akkor egészen más! mért nem mondta ezt mindjárt?

FÁJDALOM!

Biró: Nős ön?

Vádlott: Fájdalom!

Biró: Hogy fájdalom-e, nem-e: az nem tartozik ide.

Vádlott: Fájdalom!

A «GRÜNDER».

Izidor: Tanító úr, ha engemet tesz elsőnek az iskolában, adok önnek ötven krajczárt.

Tanító: Ejnye, semmire-való: hát hogy jut neked ilyen az eszedbe?

Izidor: Mert a tátim azt mondta, hogy ha leszek én az első az iskolában, kapok tőle egy florén; hát osztozzuk meg rajta.

NON PLUS ULTRÁK.

A méltóság nonplusultrája: Ha valaki maga-magával beszél és magát mindig nagyságos urnak szólítja;

az öröme: ha valaki ujjong és tánczol annak, hogy megérkezett az anyósa;

a találékonyságé: ha valaki váratlanul haza jöve látva, hogy a feleségét a házi barát ölelgeti, csókolgatja: fogja magát s ő meg a csinos szobalányt ölelgeti és csókolgatja meg;

az éles elméé: ha valaki a pecsenyéjét az eszével vágja fel.

FONÁK BIZTATÁS.

— Na megállj, semmire való! Így összetörni az ujdonatuj mosdó tálat.

— Ne bánts, édes mama, soha sem fogok többet — mosdani!

FIGYELMEZTETÉS.

A lapok mindig «az orosz czár vasúti szerencsétlenségéről» írnak; — nem volna-e jobb ez esetben inkább azt a kifejezést használni, hogy «az orosz czár vasúti szerencséje?»

PÉLDÁNAK OKÁÉRT.

— Elhivattam önt, orvos úr, bár előre ki kell jelentenem, hogy nincs semmi bizalmam a homöopathia iránt.

— Az mit sem tesz, tanácsos úr; az ökörnek sincs bizalma az állatorvos iránt, azért ez mégis kigyógyítja.

HÁNY ÓRA?

— Ugyan, kérem, hány óra? — kérdi az utcán egy fiatal ember a másikat

— Egy sincs! — válaszol amaz mosolyogva s lapos mellény-zsebére mutat.

HALOTTAK NAPJÁN.

— Hát kegyed még mindig gyászol?

— Most már a második férjemet.

— A másodikat? hiszen tudtommal még nem ment férjhez egy másodikhoz.

— Nos: hát nem épen olyan, mintha az is meghalt volna?

AZ ISKOLÁBÓL.

— Mondd meg nekem aztat a bibliából, hogy hogy adták el Józsefet a testvérei?

— Ulcsón.

JÓ MENTSÉG.

— Hova mégy pajtás?

— A színházba. Azt mondják: roppant jól lehet mulatni a legujabb darabon.

— Én is azt hallottam. Ugyan kérek, tedd meg azt a barátságot: válts nekem is jegyet —

— Hm...izé...tudod elvem ellen van.

— Ugyan micsoda elv lehet itt?

— Hát — nem szeretem, hogy valaki az én rovásomra nevessen.

KERESKEDŐI SZEMPONT.

Após: (Kereskedő.) Kedves vöm-uram: miért küldte ön vissza a feleségét, t. i. az én leányomat az esküvő után egy hónappal?

Vő: Hiszen megírtam önnek okaimat.

Após: Eh, füttyülök én az ön okaira. Azok én nálam nem számítanak. Ön nagyon jól ismeri, hogy mi van az én üzletemben, az én árjegyzékeimre felírva: «olyan árukat, a melyeket a fél maga választott ki, nem fogadok vissza».

PATENT.

Lumpfi Tamás kulcs-lyuk-eltaláló készüléke. Jótállás egész az elkopásig!

KIVÁGTA MAGÁT.

Egy falusi pap a Damocles kardjáról beszélt, a mely egy szál czérnára volt felakasztva...hanem a példázat folytatását elfeledte s végre azzal vágta ki magát, hogy:

— No, nem baj, a czérna elég erős, eltart a jövő vasárnapig, majd akkor folytatjuk.

AZT MÁR NEM HISZI.

A paraszt ember, minden alázatosság daczára sem nagyon szereti osztogatni a titulusokat. Így történt, hogy egyiknek valami baja lévén egy királyi tanácsossal, folytonosan «tekintetes ur»-nak szölitgatta.

— Hallja, — mond egy idő mulva az úr, én «nagyságos volnék».

— Meghiszem, *tekintetes* úr, — mond nyugodtan a paraszt, s tovább tekintetesezi.

— De hallja, — mond az úr némi boszankodással, — én olyan ember vagyok, a kitől a király is tanácsot kér s azért czimeznek nagyságosnak.

— De azt már nem hiszem, *tekintetes* úr, — mond a szegény ember elpusztíthatlan flegmával.

MECKÜLÖNBÖZTETÉS.

Szokása volt az öreg V. tisztelendő urnak, midőn a templomban a szószékről a házasulandókat kihirdeté, a vőlegénynek a neve elé ezt a jelzöt tenni: becsületes. Tehát becsületes Kovács Péter jegyzette magának jövendőbeli házasársul stb. Történik azonban, hogy a községben lakó tisztartó is megnősült s ki kellett hirdetni. Kezdé tehát az öreg a szokásos jelzővel, hogy becsületes...de ekkor észrevette magát, s ilyenformán igazította ki a hirdetést: «azaz, hogy *nem becsületes* hanem *tekintetes* N. N. tisztartó úr stb.»

NEM SIKERÜLT ELMÉNCZSÉG.

Egy vendéglőben egy asztalhoz egy magyar és egy német ember ülnek be.

— Pinczér! — szól a magyar, — hozzon egy adag fogast.

— Pinczér, — mondja a német, — kérek egy adag sódart.

Esznek.

A magyar megint megszólal:

— Pinczér! egy üveg bort: a hal úszni szeret.

Nem hagyja magát a német és ráüti:

— Pinczér! egy pohár sört: a disznó inni szeret.

MÉG NEKI ÁLL FELJEBB.

Orcos: Lássa Büki úr, lássa: már megint vétett a tilalman ellen, már megint bort ivott...

Büki: Ej, doktor úr a hibás: minek tilt meg olyat?

ÁRTATLAN MULATSÁG.

*Rendő*r: Hát maga mit ólalkodik a körül a pénz körül?

Csavgó: Sohse féljen, biztos úr: rég nem láttam már egy garast sem, hát élvezem a viszontlátás örömeit.

KOLDUS-BÜSZKESÉG.

— Micsoda? egy rongyos krajczár? Így majd várhatja a ténsasszony, míg tisztességes koldust lát!

A BETEG NAGYBÁCSI.

Beteg a nagybácsi.

— Rögtön megyek és meglátogatom, — tűzel az örökségre számító öccs.

— Nem lehet kérem, — mondja a bácsinak épen ott jelenlevő inasa, — az orvos azt mondta, hogy nem szabad senkinek sem hozzá menni, mert a legkisebb felindulás is halálát okozhatja.

— No, akkor annál inkább is meglátogatom...

GYEREK-BOSZÚ.

— Juczika, hát te mit csinálsz? miért téped a harisnyádat?

— Mert megbosszantott a mamám.

— Hát tehet arról az a harisnya?

— A harisnya nem tehet, de majd a mamának kell megcsinálni!

DIPLOMATICE.

Egy kereskedőházhoz kérdést intéznek egy másik kereskedő szoliditása, hitelképesség iránt; a kereskedőház főnöke következő választ írja:

«Mint hogy mi elvből soha sem szoktunk bárkiről is kedvezőtlen értesítést adni, sajnáljuk, hogy N. N. kereskedő urra vonatkozólag véleményünket nem nyilváníthatjuk».

SZINHÁZBAN.

Szomorújáték. Egy asszony nem bír magával, úgy sir.

— Ugyan no, ne sirj már annyit, — szólítja meg a férje.

— Micsoda, már azt is megirigyled, ha egy kicsit — mulatok?

A MAI CSELÉDEK.

Urő: Uristen! hiszen ha magának ilyen temérdek bizonyítványa van, akkor maga nem marad egy helyben egy hétig sem.

Szobalány: Hát tehetek én róla, hogy az urak olyan nagyon kapnak rajtam?

BIRÓSÁG ELŐTT.

— Vas Mátyás tanú, — szólítja a bíró a kissé ittas és egyetlen tanút, a kinek arról kellett bizonyítást tenni, hogy Kutska Mihály megverte a szomszédasszonyt, Vakarcsnét; — mondja el a tanú: látta-e, hogy Kutska Mihály Vakarcsnét megverte?

— Nem láttam én semmit, tekintetes uram, — felel Vas Mátyás a sipkájával a lábát vergetve.

— Mit? — riad fel Vakarcsné, — hát azért adtam én kennek tíz garast?

— Még kigyelmed panaszkodik? — förmed a tanú Vakarcsnéra, — kigyelmed csak tíz garast adott, de ez a becsületes ember (Kutska Mihályra mutatva) ez egy pengőt adott: hát osztán mégis azt akarja kigyelmed, hogy kigyelmed melletti fogjak?

PERSZE!

— De kérem. Nyaklódy úr: hogy lehet az, hogy ön pénzt kér kölcsön, hiszen önnek igen szép bevételei vannak.

— Kérem szívesen, nincs olyan bevétel, a melynél elő ne fordulna egy egy kivétel.

AZ IS ÉRDEM.

Egy állomás elnyeréseért intézett folyamodványok között egyikben a következő kifejezés fordult elő: «...már két év óta, mint nősen is hivatásomat lelkiismeretesen töltöttem be».

FATALIS.

Hadnagy: (Egy bajtársához.) Roppant fatalis dolog az a házasság! Szép, de szegény leányt nem enged elvenni az apám; gazdag, de csúf leányt nem engednek elvenni érzelmeim; szép és gazdag leányt nem enged elvenni a leány apja; csúf és szegény leányt elvenni egyáltalában meg nem engedhető.

MODERN AJTATOSSÁG.

— Hogy van az, hogy ma olyan teli volt a templom?

— Nagyon egyszerű! A professzor predikált; annak a kedvéért eljöttek a diákok; a diákok kedvéért eljöttek a leányok, a leányok kedvéért meg a hadnagyok.

A KOMPÁNIA-ISKOLÁBÓL.

Káplár úr Csutak: Te bundás, mit köpködsz mindig! A katonának nem szabad köpködni! még ha — még ha egy elefánt van is a nyelvén, azt is lenyeli, osztán még csak a szőmével se hunyorít rá!

A MOSÓ-KONYHÁBAN.

Egyik mosónő: (Bekialt.) Trézsi komám-asszony: hát aztán nem fájul meg a szája, mikor így egész nap egyedül mos és nem szólhat egy szót sem?

HELYESÍRÁS.

Ábrahám korcsmáros a régi időkben legjobb barátja volt a tolvajoknak és híres orgazda. Egyszer egy szegény földmives nála ismerte meg az elveszett tehenét. Az ügy perre került és a korcsmárost a bíróság elé hívják:

— Nálad találtak meg ennek az embernek a tehenét?

— Igen, nálam, — felel Ábrahám.

— Hát hogy került az te hozzád?

— Úgy, hogy ismeretlen részeges emberek jöttek hozzám és beitták nálam a tehenet.

— Nos, és most mit fogsz tenni?

— Mit tennék? visszaadom a tehenet a tulajdonosának, *punktum*.

— Nem úgy, barátom, — mondá a bíró, — ez embernek visszaadod a tehenet, *vessző*, — a tehen kereséséért fizetsz neki 5 forintot, *pontos vessző*, — a tolvajlásban résztvételedért kapsz 25 botot és csak az után következik a *punktum*.

NEM TUDJA?

— Salamon korcsmáros, adja kend vissza azt az öt forintost, a melyet magának kölcsönöztem ezelőtt egy pár évvel!

— Mi? hát khend nem thodja, hogy az az öt forinthos már két évvel ezelőtt kiment a forgalombul?

VÉGIN CSATTAN.

Ficsur gavallér. Te cigány, a vonódnak azt a...! Ha most pénzem volna, egy százast ragasztanék a hegedűdre...de így: ...nincs egy forintod?

CSATA ELŐTT.

Káplár: Mit reszketsz te cigány? Csak nem félsz talán?

Czigány: Hogyne resketnék, káplár úr, há esembe jut, hogy milyen vérontást kell nekem mindjárt véghez vinni!

ROSSZ JEL.

Grófné: Ah! ilyen rossz időben máskor mindig migränem szokott lenni — ma meg nincs! Uramisten: mit jelentsen ez? *Lina:* fusson hamar a doktorért!

REJTÉLYES FELÍRAT.

Tapolczán van egy homokos gödör, mely a város tulajdonát képezi, e gödör fölött van egy tábla alkalmazva, a táblán a következő rejtélyes felírat:

A
H O M O
C H O R
D A
S T Y L
O S

Csak a tudományos akadémia egy kiküldöttje tudta a tapolczaiaknak megfejteti, hogy ez azt jelenti: «A homok hordás tilos».

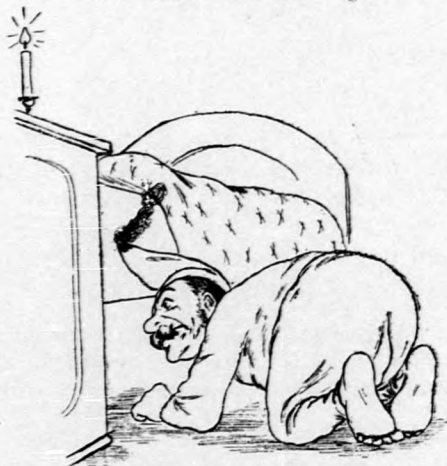
A MEGGYÚLT HÁLÓ-SÜVEG.

«Jó lesz még egy szivarra gyújtani».

«Mi a ménkü? Itt valami ég».

«Itt semmit se látok».

«Talán a szekrényben».

«Hujj, a mindenét is!»

«Zsuppsz!»

Süketeknek.

Egy a süketseget, fülzúgásokat, valamint ezeknek gyógyítását tartalmazó igen érdekes 132 oldal terjedelmű képes röpiratot 10 kr-ért bérmentesen küld:

J. H. Nicholson, Wien, IX., Kolingasse 4.

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékeltek.

Szőnyegek,

függönyök, asztal- és ágyterítők, butorszövetek.

Gazdag raktár mindennemű

lópokróczból.

Smyrna négyszögméterje 10 forinttól följebb. Maradékokat jelentékenyen mérsékelt áron ajánlanak.

Kunz József és Társa

Budapest, V., Deák-tér és Erzsébet-tér sarkán.

Megjelent és kapható

a PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában (Budapest, Kecskeméti-utca 6.)

Nyilvántartási utasítás

a cs. és kir. hadsereg és hadi tengerészet számára.

I. rész:

A legénység állományába tartozó egyének.

Hivatalos kiadás.

Kiadta a magyar kir. honvédelmi miniszterium.

Ára 45 kr.

A NEW-YORK ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben s tisztán kölcsönösségen alapul.

1888 január 1-én az aktívák 430 millió frankra rugtak. Felosztható nyeresémeny-többlet 34.471.813 frank.

A tőkeletétek jövedelme 19 1/2 millió frank, ami az aktívák 5% és a tartalék 5 1/2%-át teszi.

Fennállása óta, 1888 január 1-ig a társaság kifizetett:

Esedékes biztosításokért . . . . . 272.573,634 frankot
Nyereséményekért és visszváltásokért 278.066,240 "

Az 1887-ban ujonnan felvett biztosítások 553 millió frankra emelkednek.

A társaság Európa fővárosaiban, épügy mint Ázsiában, Afrikában, Amerikában fiókokat állított fel. Miután tisztán kölcsönösségen alapul és miután nincsenek részvényesei, a tőke és nyeresémeny a biztosítottak kizárólagos tulajdona marad.

Referenciák Magyarországon:

A magyar általános hitelbank.
A magyar kereskedelmi bank.
Strasser és König Budapesten.
Deutsch Ignác és fia.

Közelebbi felvilágosításokat ad 15

A NEW-YORK
életbiztosító-társaság igazgatósága,
Budapesten, Koronaherczeg-utca 20.

Földváry Imre

specziális készítője a jószerájú

férfi-ingeknek,

Mindennemű, ugyszintén halottas kocsik száza menő készlet következtében olcsón még a legkedvezőbb részlet-fizetésre is eladatnak.

BOGDÁN JÓZSEF,

kocsigyáros Budapesten, IX., páva-utca 10-12. szám.

RAKTÁRAK: IX., Páva-utca 7. es muzeum-körút 10. és 19. 3067

ajánlja férfi-divat, vászon és fehérenemű-raktárát, a n. é. közönség b. figyelmébe. Budapest, koronaherczeg-utca 11., a főposta mellett. — Czégem össze nem tévesztendő, Földvári J. (Jakab) czéggel.

Grósz Lajos

fogtechnikai műterme

BUDAPEST,
Magyar-utca 1.

Hatvani-utca sarkán,
készít

műfogakat,
fogsorokat

és javításokat.

Rendkívül olcsó áron, teljes jótállás mellett.

A PALLAS

kiadóhivatalában (Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.)

kapható:

A MAGYAR

ÖRÖKÖSÖDÉSI ELJÁRÁS

BIRÓSÁGOK ELŐTT.

IRTA

RÓNASZÉKI TRUX HUGO,

HITES KÖZ- ES VÁLTÓ-ÜGYVÉD

BUDAPESTI KIR. ITÉLŐ-TÁBLAI PÓTBIRÓ

Ára 1 forint 80 krajczár.

„Rujder“ kávéház.

Király- és Kazinczy-utca sarkán.

Ujjonnan összeállított

magyar hölgyzenekar hangversenye.

Hegedüs Janka kisasszony vezénylete alatt. — Naponta Rácz Gizella kisasszony czimbalomművész nő hangversenye.

A PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

(Budapest, IV., Kecskeméti-utca 6.)

kiadásában megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

Dr. BIHARI PÉTER (egyet. magántanár): **Egyetemes és részleges eszhetika.** 630 lap. Ára 3 frt.

Jelenleg az egyetlen rendszeres eszhetika magyar nyelven.

A budapesti társaság. Fővárosi fény- és árnyképek. Ára 3 frt

A Vassili „Société de Berlin” munkájának módorában írt mű a magyar főváros társadalmának füzereplő ről. 1800 többé-kevésbé a nyilvánosságban szereplő egyénről történik benne megemlékezés

PETELEI ISTVÁN: **Az én utczám.** Elbeszélések egy kötetben 17 iv 280 oldal. Ára füzve 1 frt 80 kr. — **TARTALOM:** I. Őszi napsugár. — 2. Szeret. — 3. Szomszédaim: I. Patakiék és a néni. II. A rácz Bogláruról. III. Klára az anya. IV. Sugár a buba-V. A porkorom inspektor. VI. Kati. VII. Két gyermekről. — 4. A kapu be van zárva. — 5. Máli. — 6. Rosz vásár.

A mély és igaz vonás sok ez elbeszélésekben. A jellemzés ereje nem egy helyütt meglepő. Az előadásban pedig Petelei virtuoz. Legjeleesebb elbeszélőnk közt gyorsan helyet tudott szerezni magának.

HIRDETÉSEK

az Üstökös részére felvételnek kiadóhivatalunkban

BUDAPESTEN

Kecskeméti utca 6. sz. alatt.

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában:

BÉCS,

Gisellastrasse 1, a társaság saját házában.

Fiók Magyarországon

BUDAPESTEN,

Ferenc József-tér 5. és 6. a társaság saját házában.

A társulat vagyona frank 97.872,236,55

Evi jövedelem prémia és kamatokban 1877. jun. 30-án 18.678,393.10

Kiadások biztosítási, járadék-szerződések és visszavételekre stb. a társulat főállása óta (1848) több mint 191.108,220.84

Az utolsó 12 havi üzleti időszakban a társulatnál 58,038.225.—

frankért új ajánlatok tételtek, mi által a társulat fenállása óta tett ajánlatok összege 1.510,786.529.58

trancra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilágosítások nyujtatnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városaiban ügynök urak és az osztrák és magyar fiókok által. 4578

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadóhivatalában (Budapest, Kecskeméti-utca 6) kapható:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN

Az égboltozat egyetemes leírása.

Irta: **Flammarion Camille.** Fordította: **Hoitsy Pál.**

360 ábrával, színes könyvmotok és csillagászati térképekkel. — 2 kötet
Füzve 8 frt. Diszkötésben 12 frt.

Atelier Parisien

7350 (Halácsy)

legcsinosabban

berendezett

Fényképezési műterem
Budapest, Haris bazár.

Fényképek
a legtökéletesebb
kivitelben és jutá-
nyos áron készíttetnek.

NAGY GYULA

cs. k. udv. gyógysz. Budapest, Damjanich-u. 7.

ajánlja «Excelsior» arczenőcs és arcporát 60 kr.

«Eau de Chinis» a haj hullása ellen 1 frt —

China és Chiavashort az udv. gyógy-szertárból 2 « 50 «

Dr. Fünckh melltheája, kitünő szer! 35 «

Wilson arczenőcs 60 «

Dr. Guarin mellpora 35 «

Császár gyomorcsépek 70 «

S egy biztosan ható szeret a galand-féreg ellen, ára postai küldéssel 3 « 20 «